

[Alice Hedegaard]

vilje, men som på grund af ringe økonomi og boligforhold afholder sig fra at passe en slægtning, bedre muligheder for at realisere deres ønsker, men – og det er et meget stort men – de ældre eller invalidepensionisterne, der er så dårlige, at fortsat ophold i eget hjem ikke er muligt, kan det nok give problemer at skulle passe for en pårørende, selv med den foreslåede hjælp. Vi må jo heller ikke i vor iver efter at søge at undgå institutionsanbringelse foranledige for store kvaler og afsavn for de ældres familie eller slægtninge, der vil tilbyde deres hjælp.

Det foreslåede erstatningshonorar, oven i købet skattefrit, kunne måske friste ellers ikke kvalificerede familiemedlemmer til at påtage sig en opgave, de rent faktisk ikke vil kunne magte.

Jeg skal undlade at kommentere fremskridtspartiets økonomiske betragtninger vedrørende denne pasningsordning, ikke fordi jeg ikke har læst dem, det har jeg, men da jeg nåede dertil i forslaget, var det, som om alle de gode tanker over for de ældre, som forslagets forside er fyldt med, forsvandt. Selvfølgelig sætter jeg pris på, at der er økonomisk dækning for et forslag – det er en forudsætning for, at retsforbundet støtter et forslag – men når man nu først bliver optændt af glæde over, at fremskridtspartiet kommer med et så menneskevenligt forslag, bliver man yderst hurtigt vækket af sin drøm, når man på side 2 læser den økonomiske oversigt og tænker: nå, så er det derfor.

Men skal vi holde os til den menneskelige side, så består den risiko, som jeg før omtalte, i, at de ældre eller invalidepensionisterne ikke får den fornødne pasning, eller at et måske ellers godt familieliv vil kunne blive skadet og ødelagt ved, at en yngre slægtning, der påtager sig dette hverv, eventuelt bliver nødt til at opgave sit arbejde og derved rives ud af arbejdsmarkedet. Når han eller hun – hvad det nok vil være i 99,9 pct. af tilfældene – enten erkender, at hun har påtaget sig mere, end hun kunne, eller når den ældre dør, kan det være vanskeligt igen at komme ind på arbejdsmarkedet.

Det kan også rent familiemæssigt give endog meget store problemer at skulle skabe hele sin tilværelse og sit hjem om. Jeg havde derfor hellere set et forslag, der havde søgt at bedre mulighederne for at lade de ældre blive i deres eget hjem ved at yde dem en større

og bedre service i form af udvidet hjemmehjælp og anden fornøden pasning.

Den her foreslåede ordning kræver betydelig mere end god vilje og nær tilknytning til den ældre og specielt til en invalid, der kræver måske endnu mere pasning. Jeg er bange for, at dette forslag, hvis det blev vedtaget, ville få nogen til at glemme alle de afsavn, de selv og deres eventuelle familie ville få. Jeg er specielt bange for, at den indsats, der kan og bør gøres for at lade de ældre blive i deres eget hjem, ville aftage i håb om, at alle de ældre ville blive passet af deres slægtninge. Men i de tilfælde, hvor der fra begge parter er et stort ønske om denne form for pasning, er det jo allerede i dag muligt gennem hjemmehjælp og anden støtte fra kommunen.

Retsforbundet kan ikke støtte forslaget.

Jørgen Junior (FP):

Jeg takker for de forskellige kommentarer og vil gerne først fastslå, at der ikke fra vores side er tale om et besparelsesforslag. Jeg anerkender de bemærkninger, der er gjort, og vi har også forsøgt at komme ind på økonomiske konsekvenser i lovforslaget, fordi vi mener, det er rimeligt under alle omstændigheder, når man fremsætter et lovforslag, at fremkomme med nogle tanker desangående. Det er naturligvis meget, meget svært at sige, hvorledes de økonomiske konsekvenser vil være. Jeg vil godt medgive, at det er mildt sagt meget usikkert, og når ministeren harcelerer over ordet milliardbeløb, er jeg sådan set nok tilbøjelig til at give ministeren ret for en gangs skyld, fordi det er ganske umuligt at sige, hvor store beløb der vil være tale om, men det er altså heller ikke det, der er det afgørende. Det er på ingen måde ment som et besparelsesforslag. Det er ment som en blomst i den buket af tilbud, der skal gives til de ældre.

Det er naturligvis ikke et forslag, som vil kunne være aktuelt for alle patienter, der for øjeblikket bliver indlagt på plejehjem, under ingen omstændigheder, og det har vi heller ikke forsøgt at give det udseende af. Der kunne måske være tale om, at omstændighederne tilsagde, at 5 pct. eller 10 pct. af de mennesker, som ellers nødvendigvis må på et plejehjem, ville kunne hjælpes gennem dette forslag.